

наступних площинах: це удосконалення адміністрування єдиного соціального внеску та єдиного податку в Україні, зниження податкового навантаження в частині зменшення ставок ЄСВ для роботодавців (фізичних осіб підприємців), а також часткове перенесення тягара сплати ЄСВ на найманих працівників.

Згідно чинного законодавства фізичні особи підприємці, які використовують спрощену систему оподаткування повинні сплачувати єдиний соціальний внесок і єдиний податок незалежно від того здійснюється ними діяльність чи така діяльність призупинена. Такі норми законодавства стосуються першої та другої груп платників. Що стосується третьої та п'ятої груп – то незалежно від підприємницької активності, такі платники повинні сплачувати єдиний соціальний внесок.

Отже, незалежно чи підприємець здійснює діяльність, чи ні, він змушений сплачувати єдиний соціальний внесок навіть у випадку відсутності будь яких доходів. Зазначена проблема призводить до порушення принципу справедливості в оподаткуванні.

Розв'язати зазначені проблеми можливо у випадку вжиття наступних кроків:

1. Зниження фіскального навантаження на фонд оплати праці;
2. Часткове перенесення тягара із роботодавців на найманих працівників;
3. Жорсткіший контроль та координація діяльності підрозділів фіскальних органів за дотриманням законодавства фізичними особами підприємцями.
4. Стимулювати представників малого бізнесу фізичних осіб підприємців податковими канікулами зі сплати податку на доходи фізичних осіб при створенні нових робочих місць.

Дорожко Олександр

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к.е.н., доцент Амбрик Л. П.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В АВТОМОБІЛЬНИХ ПУНКТАХ ПРОПУСКУ

Динаміка міжнародної торгівлі за останні роки свідчить про зростання обсягів потоків товарів через митний кордон України. Подальше поживлення товарообороту значно залежить від ефективності здійснення контролю в пунктах пропуску через митний кордон держави. Саме тому, важливим кроком у цьому процесі є перехід до вибіркового митного контролю, заснованого на системі управління ризиками.

Питання застосування системи управління митними ризиками в пунктах пропуску розглядали такі вітчизняні науковці як І. Бережнюк, А. Войцешук, Т. Єдинак, П. Пашко, С. Терещенко та інші.

Варто відзначити, що в Україні функціонують 74 автомобільних пунктів пропуску через державний кордон. Митний контроль у пунктах пропуску

здійснюється відповідно до Типової технологічної схеми здійснення митного контролю товарів та транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 451.

У свою чергу, управління ризиками – це робота митних органів із аналізу, виявлення та оцінки ризиків, заходів по мінімізації ризиків, а також оцінки ефективності цих заходів [1]. Основною метою управління ризиками в пунктах пропуску для автомобільного сполучення є прискорення митного оформлення товарів та транспортних засобів, які перетинають митний кордон; ефективне використання ресурсів митних органів; визначення форм та обсягів митного контролю. При цьому, при розробленні заходів з управління ризиками в пунктах пропуску застосовують автоматизований та комбінований контроль.

Практично контроль із використанням СУР реалізується за допомогою модуля АСАУР у пунктах пропуску через державний кордон для автомобільного сполучення, який входить до модуля «Журнал пункту пропуску» АСМО «Інспектор-2006» та здійснюється з метою виявлення нефіскальних ризиків, а також ризиків підміни чи недоставки товарів до митниці призначення [2].

Модуль «Журнал пункту пропуску» використовують з метою обліку транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон у пунктах пропуску з використанням двоканальної системи смуг руху, результатів їх митного контролю та оформлення, отримання інформації про місцезнаходження та часу перебування під митним контролем [3]. Особливістю його застосування є те, що всі необхідні дані про переміщення до «Журналу пункту пропуску» вносяться безпосередньо посадовою особою, яка здійснює пропуск.

За допомогою модуля АСАУР здійснюється автоматизована оцінка ризику за допомогою електронних профілів ризику призначених для застосування в автомобільних пунктах пропуску. У разі виявлення можливого ризику посадовій особі видається перелік митних формальностей, які необхідно виконати. Також цей перелік може доповнюватися чи коригуватися на підставі використання документальних профілів ризику [4].

Сформульовані митні формальності повинні проводитись саме в пункті пропуску автомобільного сполучення з урахуванням часових нормативів. Також АСАУР можуть бути згенеровані митні формальності із залученням посадових осіб інших контролюючих органів. Після здійснення всіх митних формальностей до АСМО вносяться дані про результати їх виконання.

Підсумовуючи вище сказане слід зазначити, що застосування системи управління ризиками в пунктах пропуску для автомобільного сполучення є досить актуальним питанням в сучасній митній справі. Застосування модулів АСАУР дозволяє прискорити переміщення товарів та транспортних засобів через пункти пропуску за рахунок реалізації принципу вибіркової митного контролю. За рахунок цього підвищується ефективність митного контролю та зростає транзитний потенціал держави.

Література:

1. Митний кодекс України від 13.02.2012 р. № 4495-VI (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю від 31.07.2015 № 684 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1021-15>.
3. Управління ризиками в митній справі: зарубіжний досвід та вітчизняна практика: монографія; за заг. ред. І. Г. Бережнюка. – Хмельницький: ПП Мельник А. А., 2014. – 297 с.
4. Демченко С. С. Управління митними ризиками в наземних пунктах пропуску / С. С. Демченко, О. В. Комаров // Журнал «Вісник. Право знати все про податки і збори». – 2015. – № 40 (848). – С. 37–39.

Думський Роман

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Кізіма А. Я.

ПРОТИДІЯ МИТНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ В УКРАЇНІ

Профілактика митних правопорушень в цілому і митних злочинів зокрема є на сьогодні питанням надзвичайно важливим. Одним із шляхів як загальносоціальної, так і спеціальної превенції цієї категорії правопорушень вбачається у законодавчому вдосконаленні норм кримінального і митного законодавства. Саме на це звернуто наразі особливу увагу і голови держави, і законодавця. Доказ цьому – підписання нещодавно Президентом України двох найважливіших законодавчих актів кількох останніх десятиріч: 15.11.11 – Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності» [1] та 19.04.12 – нової редакції МКУ [2]. Поза усяким сумнівом, головною метою при розробці цих законодавчих актів було максимальне врахування й імплементація найкращих норм і новацій європейського права задля забезпечення суб'єктам господарювання можливості здійснювати ефективну і прозору зовнішньоекономічну діяльність в Україні.

Вивченням питання ефективності чинного кримінального та митного законодавства займалося у різний час чимало науковців і практиків. Невідповідність норм українського законодавства в напрямку протидії та профілактики контрабанди та ПМП кращим взірцям як української, так і зарубіжної наукової думки неодноразово підкреслювалося такими дослідниками, як М. М. Богданов, Є. В. Додін, П. М. Кубрак, О. М. Омельчук, Д. В. Приймаченко, В. В. Прокопенко, О. М. Старцев, В. М. Шевчук, та багатьма іншими. Проте ґрунтовного аналізу змін, що відбулися у 2012 році, не здійснювалось.